

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת תולדות

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש חשוון שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

פרשת תולדות ❄

א' א

פרשת תולדות זוהר דף קלה ע"א

צורת יצחק דומה לצורת אברהם

"וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם". אמר רבי יוסי מפני מה עד כאן לא כתוב בן אברהם ועתה אמר, אלא אף על פי שכתוב: "וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ"^[א], עתה שמת אברהם, צורתו היתה בו ונשארה בו ביצחק, שכל מי שראה ליצחק היה אומר, זה אברהם בודאי, והיה מעיד ואומר אברהם הוליד את יצחק.

ב' ב

זוהר דף קלו ע"ב

יצחק בן ששים שנה בלדת יעקב

"וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת רַבֵּקָה וְגו'". אמר רבי יצחק, "בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה", למה בא למנות כאן שהיה בן ארבעים שנה כאשר לקח את רבקה, אלא ודאי לרמוז שנכלל יצחק בצפון ודרום, באש ומים^[ב], ואז היה יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה, כמראה הקשת - ירוק, לבן, אדום^[ג], בת שלש שנים התחבר עם רבקה, וכאשר הוליד היה בן ששים כדי שיוליד כראוי^[ד], לבעבור שיצא יעקב שלם מבן ששים שנה כראוי, וכל זה, השיג יעקב אחר כך ונעשה אדם שלם.

זיו הזוהר

משולשת מן ג' ספירות חסד גבורה ותפארת, ועל ידי שיצחק היה אז בן ארבעים שנה זוכה לבינה ששם מקום המתקת הדינים, כל זה הועיל שהדין וגבורה של שורש יצחק יומתק ויהפך לרחמים ושיוליד את יעקב שורש מדת הרחמים.
ד. מה שהיה אז בן ס' שנה זוכה לזקנה גם זה הועיל לו שיוליד ליעקב שורש מדת הרחמים, כי אין זקן אלא זה שקנה חכמה, וחכמה היא שורש כל החסדים, והיינו הענין של זקן מלא רחמים.

א. כיון שתביבת בנו מיותרת נראה הכונה שבנו מוסב על השם אלהים, פירוש שהוא תולדות מידת הדין ורק משם נשפע לו הברכה, ועל זה אומר כאן שמכל מקום אינו כן, אלא שצורתו של אברהם היתה בו ביצחק, הן בחייו והן לאחר מותו, והכונה שנכללו בו חסדי אברהם.
ב. פירוש, בחסד וגבורה.
ג. אלה הג' גוונים מרמזים על ג' מדות חסד דין ורחמים, ועל ידי שלקח רבקה שהיתה בת ג' שנים, פירוש ששורשה מן מדת הרחמים קדושה

רבקה היתה צדקנית אף שקרוביה רשעים

"בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדֵן אָרָם אַחוֹת לְבֵן הָאֲרָמִי". מה נוגע זאת לנו כל כך, שהרי כבר נאמר "ובְּתוּאֵל יָלַד אֶת רַבְקָה וּגְוִי", ועתה אמר, "בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי", ואחר כך, "מִפְּדֵן אָרָם", ואחר כך, "אַחוֹת לְבֵן הָאֲרָמִי"? אלא ביארו שהיתה בין רשעים, והיא לא עשתה כמעשיהם. שהיתה בת בתואל, ומפדן ארם, ואחות לבן, וכולם רשעים להרע, והיא העלתה מעשים טובים ולא עשתה כמעשיהם.

עתה יש להבין, אם רבקה היתה בת עשרים שנה או יותר או בת שלש עשרה, אז הוא שבח שלה שלא עשתה כמעשיהם, אבל עד עתה בת שלש שנים היתה, מה זה שבח שלה? אמר רבי יהודה בת שלש שנים היתה, אבל הלא עשתה לעבד כל מעשה ההוא כגדולה^[ה].

זיווג יצחק ורבקה על פי סוד

אמר רבי יצחק, אף על פי שכל זה עשתה, לא נודע עוד מעשיה אם הם כשרים או לא^[א], אלא בא וראה, כתיב (שיר השירים ב'): "כְּשׁוֹשָׁנָה בֵּין הַחֻחוּמִים בֵּין רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת". כְּשׁוֹשָׁנָה, זו כנסת ישראל, שהיא בין חילותיה כששונה בין החוחים, וסוד הדבר שיצחק בא מצדו של אברהם שהוא חסד העליון, ועשה חסד עם כל הבריות, אף על פי שהוא דין הקשה. ורבקה באה מצד הדין הקשה, ונסתלקה מעמהם ונתחברה ביצחק, שהרי רבקה מצד הדין הקשה באה, ואף על פי שהיא מצד הדין הקשה, רפה היתה, וחוט של חסד תלה בה. ויצחק הוא דין הקשה והיא רפה, לכן כששונה בין החוחים היתה, ולולא שהיא רפה לא היה יכול העולם לסבול דין הקשה של יצחק, וכדמיון זה הקדוש ברוך הוא מזווג זוגים בעולם, אחד קשה ואחד רפה, כדי שיתקן הכל וינעם העולם.

סג'ג

זוהר דף קלז ע"א

יצחק הקריב קרבן

"וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לָהּ לְנִכְחַ אִשְׁתּוֹ". מה ויעתר, אמר רבי יהודה שהקריב לו קרבן והתפלל עלו. ואיזה קרבן הקריב? עולה הקריב, שכתיב: "וַיַּעֲתֵר לוֹ ה'". כתוב כאן "וַיַּעֲתֵר לוֹ ה'", וכתוב שם (שמואל ב' כ"ד): "וַיַּעֲתֵר ה' לְאַרְצָךְ" וגו', מה שם קרבן אף כאן קרבן.

כתוב "וַיַּעֲתֵר יִצְחָק", וכתוב "וַיַּעֲתֵר לוֹ", שיצא אש מלמעלה כנגד האש שלמטה^[א].

זיו הזוהר

- אם כן שפיר שבח הוא לה, הגם שהיתה עדיין קטנה בת ג' שנים, אבל מן מעשיה להעבד, נראה שהיתה כמו גדולה, והיתה בכח לחטוא.
- פירוש, שהלא ממה שעשתה להעבד אין עוד ענין הקטרת.
- פירוש, אש תפלתו שהתפלל בהתלהבות, וגם מדתו היא אש הגבורה, ודרש ויעתר מלשון עתר ענין הקטרת.

יצחק התפלל

דבר אחר, "וַיַּעֲתֶר יַצְחָק". שהתפלל תפלתו וחתר חתירה למעלה אצל המזל על בנינים[ח], שהרי במקום ההוא תולה הישועה של בנינים, שכתוב (שמואל א'): "וַתִּתְפַּלֵּל עַל ה'". ואז וַיַּעֲתֶר לוֹ ה', אל תקרא "וַיַּעֲתֶר לוֹ" אלא ויחתר לו. חתירה חתר לו הקדוש ברוך הוא, וקבל תפלתו. ואז "וַתִּהְרַר רַבְקָה אֶשְׁתּוֹ".

הקדוש ברוך הוא מתאוה לתפילתם של צדיקים

בא וראה, עשרים שנה נשתהה יצחק עם אשתו ולא הולידה, עד שהתפלל תפלתו, לפי שהקדוש ברוך הוא רוצה בתפלת הצדיקים, כאשר מבקשים לפניו בתפלתם על מה שצריכים. מה הטעם, בשביל שיתרבה ויתוסף שפע קודש לכל מי שנצרך לזה על ידי תפלת הצדיקים.

יצחק התפלל על אשתו

ובא וראה, אברהם לא התפלל לפני הקדוש ברוך הוא שיתן לו בנינים, אף על פי ששרה היתה עקרה. ואם תשאל הלא כתיב: "הֲיֵן לִי לֹא נִתְּתָה זֶרַע", זה לא בשביל תפילה אמר אלא כמי שמספר לפני רבונו, אבל יצחק התפלל על אשתו, לפי שהיה יודע שאין הוא עקר אלא אשתו, שיצחק היה יודע בסוד החכמה שיעקב עתיד לצאת ממנו בי"ב שבטים, אבל לא ידע אם מאשה זו או מאחרת, ועל כן "לִנְכַח אֶשְׁתּוֹ" ולא לנכח רבקה.

טעם אהבת יצחק לעשו

אמר עלם, ההוא בנו של רבי יהודה, אם כן מפני מה לא אהב יצחק ליעקב כל כך כמו לעשו, הואיל שהיה יודע שעתידי יעקב להקים ממנו י"ב שבטים, אמר לו יפה אמרת, אבל דע שכל מין אוהב את מינו, ונתמשך והולך מין אחר מינו. בא וראה, עשו יצא אדום, כמו שכתוב: "וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כְּלוֹ כְּאֲדָרְתִּי שֶׁעָר", והוא מין של יצחק שהוא הדין הקשה שלמעלה, ויצא ממנו עשו דין הקשה למטה הדומה למינו, וכל מין הולך למינו, ולכן אהב לעשו יותר מיעקב, כמו שכתוב: "וַיֵּאַהֲבֵי יַצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִיד בְּפִיּוֹ", כתוב כאן "כִּי צִיד בְּפִיּוֹ", וכתוב שם "עַל כֵּן יֵאמֶר כְּנַמְרֵד גְּבוֹר צִיד לְפָנָי ה'".

זיו הזוהר

ח. היינו ספירת יסוד עולם העליון שנקרא חכמה ט. פירוש, מדכתוב על ולא אל לכן דורש משמעותו או אבא. ענין גבהות יותר.

ע"ד

זוהר דף ק"נ ע"א
הריון רבקה

"וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקֶרְבָּה וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶה אֶנְכִי וַתִּלְדֵּךְ לְדָרֶשׁ אֶת ה'". בא וראה מהו, "לָמָּה זֶה אֶנְכִי", אלא כל יום ויום ראתה רבקה אור השכינה, כי היתה השכינה במשכנה והתפללה שם^[1] כיון שראתה את צרות שלה במעיה, מה כתוב "וַתִּלְדֵּךְ לְדָרֶשׁ אֶת ה'", יצאה ממדרגה זו, למדרגה אחרת שהוא שם הוי"ה.

ע"ה

זוהר דף קל"ז ע"ב
מלחמת יעקב ועשיו

רבי יצחק אמר, "וַתִּלְדֵּךְ לְדָרֶשׁ אֶת ה'", לאיזה מקום הלכה, לבית מדרש של שם ועבר. "וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקֶרְבָּה", כי שם היה עשו הרשע מתגיר מלחמה עם יעקב. "וַיִּתְרַצְצוּ", נשתברו, כמו שאמרו רצץ את מוחו, נשתברו זה מזה ונתחלקו.
בא וראה, זה הוא מצד הרוכב נחש^[א], וזה הוא מצד הרוכב על כסא שלם וקדוש^[ב], מצד השמש לשרת את הלבנה^[ג].

יעקב הלך עם עשיו בעקמימות

ובא וראה, לפי שנמשך עשו אחר הנחש ההוא, הלך עמו יעקב בעקמימות, כנחש שהוא ערום והוא הולך בעקמימות, כמו שכתוב "וַהֲנַחֵשׁ הָיָה עָרוֹם וְגו'", חכים. ומעשיו של יעקב אליו היו לו כנחש, וכך נצרך לו, בשביל להמשיך לו לעשו אחר נחש ההוא, ויפרד ממנו, ולא יהיה לו חלק עמו, בעולם הזה ובעולם הבא, ולמדנו הבא להורגך השכם להורגו.
כתוב (הושע י"ב): "בְּבֶטֶן עֶקֶב אֶת אָחִיו", שהשרה אותו למטה בעקב ההוא, זה שכתוב: "וַיָּדוּ אַחֲזֵת בְּעֶקֶב עֵשָׂו"^[ד] שהניח ידו על עקב ההוא, להכניע אותו.

זינו הזוהר

- י. פירוש, לעולם השכינה מידת מלכות.
- יא. היינו המרכבה של הסטרא אחרא.
- יב. היינו המרכבה דקדושה.
- יג. פירוש, כי שורש יעקב הוא במדת התפארת
- שנקראת שמש, המשפיעה למדת המלכות
- שנקראת לבנה.
- יד. זה העקב היינו שורש הסטרא אחרא שבמקום סיום הקדושה, ונקרא גם כן בשם פסיעה לבר

דבר אחר, "וַיְדוֹ אַחֲזֵת", שלא היה יכול לצאת ממנו מכל וכל, אלא "וַיְדוֹ אַחֲזֵת בְּעֵקֶב עֶשָׂו", זהו הלבנה שנחשך אורה בשביל עקב עשו^{טו} ועל כן נצרך לו ללכת עמו בחכמה, בשביל לדחותו למטה, ויתדבק במקומו.

פ'ו

זוהר מצורע דף נה ע"ב

כוונת הזווג

"וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי". אמר רבי אלעזר, **"וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן"**, אפשר תאמר שיעקב טפה ראשונה היה, לא כן, שהרי כתוב: **"וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן"**, ולא כתוב ויצא ראשון^{טז}, ולפי שיצחק בא מצד דין הקשה יצא עשו אדמוני, אדום, שאם יעקב היה הבכור מטפה הראשונה, טפה שניה היא איך יצאה כך אדומה^{יז} אבל יעקב טפה שניה היה, ולפיכך לא יצא כך אדום, שהרי מצד הרחמים היתה טפה ההיא, מצד זה ומצד זה^{יח}, וטפה של עשו לא היתה כטפה של יעקב, שזה שלם וזה לא שלם, ובשעה ההיא יצחק היה מהרהר בסיום הדין הקשה, שהוציא בצד שלו בחקיקת אורות של פרצוף באיבריו^{יט} ולפיכך עשו היה הזוהם מפסולת הזוהב, ועל כן למדנו שצריך האדם להרהר באותה השעה ברצון רבוננו, כדי שיוליד בנים קדושים לעולם. ואפשר תאמר שיצחק לא היה מהרהר כך, אין כן, אלא שהיה מהרהר בקדושה, והרהורו היה בסיום מקום הדין, ונמצא כשיצאה טפה הראשונה היה הרהורו במקום ההוא ממש, ועל כן כתוב: **"כֹּלֹּ פְּאֻדָּתָ שְׁעָר"**, אבל יעקב היה הבכור מעשו, ולא מפעולת הטפה, אלא בעבור שכוונת רצון יצחק היתה בעץ הגדול והתקיף^כ ועשו בא מהרהור מקום ההוא של סיום הכל, ולפיכך כתוב (עובדיה א'): **"הִנֵּה קָטָן נִתְתַּיֵּךְ בְּגוֹיִם בְּזוּי אֶתָּה מְאֹד"**.

פ'ז

זוהר משפטים דף קיא ע"א

עשיו נקרא עקב

"וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וַיְדוֹ אַחֲזֵת בְּעֵקֶב עֶשָׂו". מאי בעקב עשו, וכי תעלה על דעתך שהיתה ידו אוחזת ברגל עשו, לא כן, אלא ידו אוחזת בזה שנעשה עקב, ומי הוא, זה עשו,

זיו הזוהר

- כידוע, בסוד רגל אות ת'.
 טו. פירוש, שמידת מלכות הנרמזת בהשם לבנה, נחשך אורה בשביל שורש הסטרא אחרא שמסתעף ממנה, בבחינת פסיעה לבר, כמו שכתוב ו"רְגְלֵיךָ יְרֹדוֹת מְוֹת".
 טז. ויצא ראשון משמעותו כמו ויצא תחלה, אבל ויצא הראשון בה"א הידוע משמע שזה הוא ראשון מכבר.
 יז. כי הלא נשתכך מעט האש.
 יח. פירוש, הן מצד יצחק והן מצד רבקה.
 יט. הפרצופין של סיום מדת הדין הן יותר קשים כיוון שנתרחקו יותר מן השורש שלהם הדבוק בהקדושה, ולכן נקראים בשם זוהם וסיג של זהב, כי גם זהב מרמז על דין בשביל מראהו האדום.
 כ. היינו מדת התפארת שנקראת עץ חיים.

שהרי עשו נקרא עקב מאותה השעה שעקב לאחיו. ומיום שנברא העולם עקב קרא לו הקדוש ברוך הוא, שכתוב: "הוא יְשׁוּפֵךְ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עֵקֵב", אתה שנקראת עקב תשופנו בתחלה, ולבסוף הוא יסיר ראשך מעליך. ולפי שאמר יעקב לעשו, קח אתה עולם הזה בתחלה ואני אחר כך, לקח עשו עולם הזה בתחלה, וזהו הסוד שכתוב: "וְאַלֶּה הַמַּלְכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לְפָנַי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנַי יִשְׂרָאֵל", וזהו הסוד שאמר שלמה המלך (משלי כ): "נַחֲלָה מִבְּהֵלֶת בְּרֵאשׁוֹנָה וְאַחֲרִיתָהּ לֹא תִבְרָךְ", בסוף העולם.

ע'ח'ס

זוהר דף קלח

יעקב חכם נגד עשיו

"וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב". אמר רבי יצחק, הקדוש ברוך הוא קראו יעקב בודאי. בא וראה, שכתוב: "הַכִּי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב", נקרא שמו, לא כתוב, אלא קרא שמו. "וַיַּעֲקֹבֵנִי", בודאי. ראה לו הקדוש ברוך הוא שהרי זה נחש הקדמוני הוא חכם להרע, וכיון שבא יעקב, אמר הרי זה בודאי חכם כנגדו, ולפיכך קרא לו יעקב. והרי ביארנו בכל מקום שכתוב ויקרא סתם, זו היא מדרגה האחרונה, [כא] כמו שכתוב: "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וְגו'", וכן כאן "וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב".

ובא וראה, יעקב היה יודע שעשו יהיה נדבק בנחש עקלתון ההוא, ועל כן בכל מעשיו נמשך עליו כנחש עקלתון אחר, בחכמה של ערמימות, וכך נצרך לו, וזה מתאים עם מה שאמר רבי שמעון בהכתוב: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּיִנִּים הַגְּדֹלִים", שזה יעקב ועשו. "וְיָאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת", אלו שאר המדרגות אשר ביניהם. ודאי נעשה יעקב חכם כנגד אותו נחש האחר, וכך נצרך, ועל כן בכל חודש וחודש נקרב שעיר אחר, כדי להמשיכו למקומו ויפרד מן השכינה, וכן ביום הכפורים להקריב שעיר ההוא, וזה נעשה בחכמה למשול עליו ולא יוכל להרע, שכתוב: "וַיִּנְשָׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה", וביארו שזהו עשו שהוא שעיר, והכל בחכמה וברמאות אליו, מה הטעם, לפי שכתוב (תהלים י"ח): "וְעַם עֲקֹשׁ תִּתְּפֹל", לפי שהוא נחש רע, רוח עקלתון, חכם להרע, מסטין למעלה ומסית למטה, לפיכך ישראל מקדימים ומנצחים אותו בחכמה של ערמימות, כדי שלא יוכל להרע ולמשול. ועל כן יעקב שהוא בסוד האמונה, כל מעשיו אשר כנגד עשו היה בשביל שלא ליתן מקום לנחש ההוא לטמא המקדש, ולא יקרב אליו, ולא ימשול בעולם.

זיו הזוהר

לומדים כרך א' מספר ראשון של "זוהר השבת",
בבחינים

**ומקבלים סט של
"זוהר השבת"
במתנה!**

פיצד?

- 1 יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים (שם, כתבת, וטלפון)
למספר 02-9951300
- 2 אנחנו נשלח לך את המבחן.
- 3 בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל.
- 4 בוחן מיוחד מטעם "מפעל הזוהר" יבדק את המבחן.

ותקבל את המתנה.

המצטיינים יזנו לפרסום בספרים.
לפרטים והזמנת מבחנים
טל: 0548-436784

כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת! בחנם!

כל רגע של למוד הזוהר הקדוש יקר מאוד בעיני ה'.
כל רגע של למוד, מציל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.
יהודי יקר, כמה כח ועצמה חבויים בך!
כל העולם תלוי בלמוד שלך, אל תרפה ידך, הזמן קצר והמלאכה מרובה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליך את כל העולם לשלום,
בוא ושב בצלו של הרשב"י הקדוש.

מתן שכרו בצידו, הרשב"י יושב ולומד עמו

ט' ט' ט'

זוהר דף קלח ע"ב

אברהם חניך את נכדיו

"וַיַּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים." צד של אברהם גרם להם להתגדל, וזכותו עזרה להם, הוא היה מחנכם במצות, שכתוב: **"כִּי יִדְעֲתֶיךָ לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת בְּנֵי וְגו'**", לרבות יעקב ועשו[כב].

דרך עשו ודרך יעקב, והשכינה ששורה אצל יצחק

"וַיַּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד וְגו'." אמר רבי אלעזר, כל אחד ואחד נפרד למקומו. זה לצד האמונה, וזה לצד העבודה זרה. וכן היה במעיה של רבקה, כי שם כל אחד הלך לצדו, שכאשר היא נתיגעה במעשים טובים, או שעברה אצל מקום טוב לעשות מצות התורה, היה יעקב שמח ודחק עצמו לצאת. וכאשר הלכה קרוב למקום עבודה זרה, היה רשע שהוא מבעט לצאת. וזה נתבאר, ולפיכך כאשר נבראו ויצאו לעולם, כל אחד נפרד והלך ונמשך במקומו הראוי לו, ועל כן **"וַיַּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שְׂדֵה"**, כמו שכתוב שם **"הוא הָיָה גִבּוֹר צִיד"**. **"אִישׁ שְׂדֵה"**, לגזול מן האנשים ולהרוג אותם, והוא אמר שהתפלל בשדה, והיה מרמה לאביו בפיו. **"אִישׁ שְׂדֵה"**, לפי שחלק גורלו אין הוא במקום ישוב, אלא במקום חרוב במדבר בשדה, ועל כן הוא איש שדה.

ברכות יעקב מדעת השכינה

ואם תשאל איך לא ידע יצחק כל מעשיו הרעים של עשו, והרי השכינה היתה עמו, שאם לא שרתה עליו השכינה איך היה יכול לברך את יעקב בשעה שברכו, **אלא ודאי שהשכינה היתה שורה עמו בבית, ושכנה אצלו תמיד,** אבל לא הודיעה לו, בשביל שיתברך יעקב בלי דעתו, אלא בדעתו של הקדוש ברוך הוא, וכך נצרך, שבאותה השעה שנכנס יעקב לפני אביו, נכנסה עמו השכינה, ואז הבין יצחק בדעתו שראוי יעקב להתברך, ונתברך מדעת השכינה.

זו הזוהר

ס"א

זוהר דף קפד.

יעקב ועשיו - ברכה וקללה

רבי יהודה אמר, בא וראה, מצד הדין הקשה יוצא רוגז לשני צדדים, אחד של ברכה ואחד של קללה, אחד ברוך ואחד ארור. כדמיון זה מצד של יצחק יצאו שני בנים, אחד מבורך ואחד שנתקלל למעלה ולמטה, זה נפרד לצד שלו, וזה נפרד לצד שלו, זה מדורו בארץ הקדושה, וזה מדורו בהר שעיר, שכתוב: "אִישׁ יִדַע צֵיד אִישׁ שְׂדֵה", זה מקומו במקום מדבר וחרבן ושממה, וזה יושב אוהלים, והכל כמו שנצרך. ולפיכך שתי מדרגות הן, ברוך וארור, זה לצד שלו וזה לצד שלו, מזה יוצאות כל הברכות של העולמות למעלה ולמטה, וכל הטובות וכל האורות וכל הגאולות וכל ההצלחות, ומזה יוצאות כל הקללות וכל חרבן וכל דם וכל שממה וכל רעות וכל טומאות שבעולם.

ס"א"א

זוהר דף קנט ע"א

טעם לנזיד העדשים

"וַיֵּזֶד יַעֲקֹב נֶזֶד וְגו'". אמר רבי אלעזר, **"וַיֵּזֶד יַעֲקֹב"**, הרי ביארו שזה בשביל אבלותו של אברהם היה, אבל ויזד יצחק נזיד צריך לומר, אלא ויזד יעקב נזיד, שהוא היה יודע העיקר שלו בצד ההוא שנדבק בו עשו, ולפיכך עשה תבשיל אדום, עדשים זה תבשיל אדום, שתבשיל זה משבר הכח והתוקף של דם האדום. והיינו בשביל לשבר תוקפו וכחו של עשו, ולפיכך עשה לו בחכמה כדמיון ההוא תבשיל אדום, ועל תבשיל ההוא נמכר לו לעבד, ומכר בכורתו ליעקב. ובאותה שעה הבין יעקב שבשביל שעיר אחד שיקרבו ישראל אל המדרגה שלו, יתהפך לעבד לבניו ולא יקטרג להם, וכלל הלך יעקב נגד עשו בחכמה, בשביל מדרגת הערמימות של עשו.

התמימות והערמימות של יעקב

אמר רבי יהודה, וכן בלבן נראה כך, לפי שהרי הוא היה מכשף, כמו שכתוב: **"נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי ה' בְּגִלְגָּלָה"**, ואף על פי שיעקב נקרא איש תם, בשביל זה היה תם, שהרי עם מי שנצרך לו ללכת עמו ברחמים היה הולך כך, ועם מי שנצרך לו ללכת עמו בדין קשה ובערמימות, היה הולך כך, לפי ששני חלקים היו בו, ועליו כתוב (תהלים י"ח): **"עַם חָסִיד תִּתְחַסֵּד וְגו'"**, עם חסיד בצד של חסד, ועם עקש בצד של דין קשה, הכל כראוי.

ס"ב

זוהר דף קמ ע"א

נסיון הצדיקים בשביל להרים קרנם

"וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וְגו' וַיִּלָּךְ יַצְחָק אֶל אַבְימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה. רבי יהודה פתח ואמר, כתוב (תהלים י"א): **"ה' צִדִּיק יִבְחַן וְגו'"**, הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים תמיד

בכל מעשיהם שהם עושים, כדי שלא יסירו לימין ולשמאל, ולפיכך הוא מנסה אותם, ולא בשבילו, שהרי הוא יודע יצרם ותוקף האמונה שלהם, אלא בשביל להרים ראשם בכל העולם.

בא וראה, כאשר ברא הקדוש ברוך הוא לאדם פקד עליו להטיב לו, נתן לו חכמה ונתעלה במדרגתו למעלה, כאשר ירד למטה ראה התאוה של היצר הרע ונדבק בו, ושכח כל מה שהסתכל בכבוד העליון של רבונו.

בא נח, בתחלה כתוב "נַח אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה", ואחר כך ירד למטה וראה, יין חזק שאינו צלול מיום אחד^[כג], שמה ממנו ונשתכר ונתגלה, כמו שכתוב: "וַיִּשְׁתֶּה מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֹהֶלֶה".

בא אברהם, נתעלה בחכמה והסתכל בכבוד רבונו, אחר כך "וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם לְגֹר שָׁם וְגו'^[כד]", אחר כך מה כתוב: "וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ", נתעלה למדרגתו הראשונה שהיה בה בתחלה, נכנס בשלום ויצא בשלום.

בא יצחק מה כתוב, "וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וְגו'", הלך יצחק ונתעלה משם אחר כך בשלום, וכל הצדיקים מנסה אותם הקדוש ברוך הוא, בשביל להרים ראשיהם בעולם הזה ובעולם הבא.

סג"ל

זוהר דף קמ ע"ב

דבקות הצדיקים בשכינה

"וַיִּשְׁאַלוּ אַנְשֵׁי הַמְּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אַחֲתִי הִיא". כמו שאמר אברהם, לפי שהשכינה היתה עמו ועם אשתו, ובשביל השכינה אמר כך, שכתוב (משלי ז'): "אָמַר לַחֲכָמָה אַחֲתִי אָתָּה", ועל כן התחזק ואמר: "אַחֲתִי הִיא". ועוד שאברהם ויצחק כך ראוי להם, שבודאי בשביל המקרא שכתוב: "אַחֲתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי", ובשביל זה בודאי ראוי להם לומר אחותי היא, ולכך מתחזקים הצדיקים בהקדוש ברוך הוא.

זיו הזוהר

כג. זה רמז בדרך משל על חכמות חיצוניות כד. ושם הוא מקום טומאה היותר מצד החקירה בכח הטבע שעל ידיהן נקל גדול שנקראת ערות הארץ מקור חכמת להכשל באפיקורסות. הכשפים.

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

אבימלך ראה באיצטגנינות שיצחק הוא בעל רבקה

"וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וּגְוִי וַיֵּרָא וַהֲנִה יִצְחָק מִצַּחֵק אֶת רַבֵּקָה אִשְׁתּוֹ". "את" דוקא, זו השכינה שהיתה עם רבקה.

דבר אחר, וכי תעלה על דעתך שיצחק היה משמש מטתו ביום, הרי למדנו שישראל קדושים הם ואין משמשים מטתם ביום, ויצחק שהיה קדוש היה משמש מטתו ביום, אלא ודאי שאבימלך חכם היה, והוא הסתכל באיצטגנינות שלו, שהוא נקרא חלון, כתוב כאן "בְּעַד הַחַלּוֹן", וכתוב שם (שופטים ה'): "בְּעַד הַחַלּוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֵב אִם סִסְרָא", מה שם באיצטגנינות, אף כאן גם באיצטגנינות, וראה, שלא הוא כמו שאמר יצחק, אלא ודאי שהוא מצחק עמה והיא אשתו, אז "וַיִּקְרָא".

ע"ד ש"ס

זוהר דף קמ ע"ב

כשארן יראה מגיעים לחטאים

"וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר וּגְוִי". רבי יוסי אמר, אבימלך היה מבקש לעשות ליצחק כמו שעשה לאברהם^[כה], אלא שהרי הוכיח לו הקדוש ברוך הוא בתחלה.

בא וראה, כתוב "כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה", אמר רבי אבא, בשביל זה אמר: "אֲחֹתִי הִיא", כדי להתדבק עם השכינה, שכתוב: "אָמַר לַחֲכָמָה אֲחֹתִי אֶת". מה הטעם לפי שלא היתה בהם האמונה, שאם האמונה היתה נמצאת ביניהם לא נצרך לזה, אבל מתוך שלא היתה ביניהם אמונה אמר כך, ובשביל זה אמר: "כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה", אין יראת אלהים, זו האמונה. אמר רבי אלעזר, לפי שלא שרתה השכינה מחוץ לארץ הקדושה, ועל כן "אֵין יִרְאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה", שאין כאן מקומו ואינו שוכן כאן, ויצחק התחזק עם האמונה, כי ראה שהרי השכינה עם אשתו שורה.

ט"ו פ

זוהר דף קמא ע"א

הכרת טובה לרשעים שעשו טוב עם אבותינו

"וַיֵּצְאוּ אַבְיִמֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר הֲנִגַע בְּאִישׁ הַזֶּה וְגו'". בא וראה, כמה האריך הקדוש ברוך הוא להרשעים, בשביל הטובה ההיא שעשו עם האבות הראשונים, שהרי בשביל זה לא שלטו בהם ישראל עד אחר דורות האחרונים. יפה עשה אבימלך שעשה טוב עם אברהם, שאמר לו: **"הֲנִיָּה אֲרָצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב"**, ועם יצחק שאמר: **"הֲנִגַע בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוֹמֵת"**.

אין טובת הרשעים שלמה

רבי יהודה אמר, וי להם להרשעים שהטובה שלהם אין היא בשלמות. בא וראה, עפרון, בתחלה אמר: **"אֲדֹנָי שְׂמַעֲנִי הַשְּׁדָה נִתְתִּי לָךְ וְהַמְעֵרָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ נִתְתִּיָּה"**, ואחר כך אמר: **"אֲרָץ אֲרִבַּע מֵאוֹת שְׁקֶל כֶּסֶף וְגו'"**, וכתוב: **"וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעֶפְרָן וְגו' עֶבֶר לְסַחַר"**, ואף כאן כתוב בתחלה: **"הֲנִיָּה אֲרָצִי לְפָנֶיךָ וְגו'"**, ולבסוף אמר לו ליצחק: **"לָךְ מַעֲמֹנּוּ כִּי עֲצַמַת מְמֹנּוּ מְאֹד"**, אמר לו רבי אלעזר, זו היא הטובה שעשה עמו, שלא לקח אבימלך משלו כלום ושלחו בכל ממונו, ואחר כך הלך אחריו לכרות עמו ברית.

התחזקות באמונה על ידי עשיית המצוות

"וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדֵי יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים". אמר רבי אלעזר, יפה עשה יצחק, שהרי לפי שידע סוד החכמה, התיגע וחפר באר מים, בשביל להתחזק באמונה כראוי, וכן אברהם התיגע וחפר באר מים, יעקב מצא הבאר מתוקנת וישב אצלה, וכולם הלכו אחריו והתיגעו, בשביל להתחזק באמונה השלמה כראוי. **ועתה ישראל מתחזקים בהאמונה על ידי הסודות של מצוות התורה**, דהיינו, שבכל יום ויום מתחזק האדם בציצית של מצוה שמתעטף בטלית, כן גם בתפלין שמניח על ראשו וזרועו, שהם סוד עליון, כראוי. לפי שהקדוש ברוך הוא נמצא אצל האדם שמתעטר בתפלין ומתעטף בציצית, והכל הוא סוד האמונה העליונה, ועל כן מי שאינו מתעטף בציצית, ואינו מתעטר להתחזק בתפלין בכל יום, יחשב לו שאין שורה עמו האמונה, ותסיר ממנו יראת רבונו, ותפלתו אינה תפלה כראוי. ולפיכך היו האבות מתחזקים בתוך האמונה העליונה, לפי שהבאר העליונה סוד האמונה השלמה שורה בה. **זוהר**

כה. לקחת ממנו רבקה בחזקת היד.
כו. עבודת האבות בחפירת באר היה לפעול המשכת השפע הקדושה למדת המלכות שהשכינה תאיר ותשפיע שפע הקדושה בעולם הזה, ובשביל
 זה נתנה לישראל התורה והמצוה, וזה עיקר היסוד של אמונת ישראל.
כז. באר העליונה היינו מדת המלכות ספירה העשירית שנמשלת לבאר מים חיים כמבואר לקמן.

פ"ט ז"ע

זוהר דף קמא ע"א

הבאר היא השכינה

"וַיַּעֲתֶק מִשֵּׁם וַיַּחֲפֹר בְּאֵר אַחֶרֶת וּגו'". אמר רבי חייא, בא וראה, באר מים חיים זה הוא סוד עליון בתוך סוד האמונה, באר שיש בה מוצא מים, וזו הבאר מתמלאית מן מוצא מים ההוא, והן שתי מדרגות שהן אחת, בחינת זכר ובחינת נקבה ביחד כראוי^[כח].

ובא וראה, מוצא מים ההוא ובאר ההיא הן אחד, והכל נקרא באר, שהרי מקור ההוא שנכנס בה ואינו פוסק לעולם, והבאר מתמלאית, ומי שמסתכל בבאר זו מסתכל בסוד עליון של האמונה. וזהו הענין של האבות שהתיגעו לחפור באר מים תוך סוד עליון, ואין להפריש בין המקור והבאר והכל אחד^[ט].

"וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחוּבוֹת", רמזו שעתידים בניו לעבוד ולתקן באר הזאת כראוי בסוד הקרבנות והעולות, כדמיון מה שכתוב: **"וַיִּנְחֶהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ"**, אלו הקרבנות והעולות, ובשביל זה יתפשטו מעינותיו לכל הצדדים^[ל] כמו שכתוב (משלי ה'): **"יִפּוּצוּ מֵעֵינָתֶיךָ חוּצָה בְּרְחוּבוֹת פְּלִגֵי מַיִם"**, ולפיכך ויקרא שמה רחובות.

עיני אברהם ועיני יצחק

"וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו מִרְאֵת". אמר רבי שמעון, כתיב: **"וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה"**, זה הכתוב כבר נתבאר, אבל בא וראה, כל מעשי הקדוש ברוך הוא הם דברים של אמת, והכל בסוד עליון, וכל דברי התורה כולם הם עיני האמונה וסודות עליונים כראוי.

ובא וראה, לא זכה יצחק כאברהם שלא נחשכו עינו ולא כהו, אבל סוד עליון יש כאן, סוד של אמונה, כמו שאמרו במה שכתוב: **"וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם"**, זה אברהם, שהוא אור היום, והאור שלו הולך ומאיר ומתחזק בתקון היום, ולפיכך מה כתוב: **"וַאֲבִרְהֶם זָקֵן בְּאֵר בְּיָמָיו"**, באלה האורות המאירים, והוא כשהזקין היה הולך ומאיר, כמו שכתוב (משלי ד'): **"הוֹלֵךְ וְאֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם"**, ולפיכך **"וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם"**. **"וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה"**, זה יצחק שהוא בבחינת חשך^[לא] והיה הולך לקבל בחינת לילה בקרבו, ולפיכך כשהזקין מה כתוב: **"וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו מִרְאֵת"**, כך הוא בודאי שבקש להתחשך ולהתדבק במדרגתו כראוי, בא רבי אלעזר בנו ונשק ידיו ואמר לו טוב הדבר, אברהם האיר מצד המדרגה שלו, יצחק נחשך מצד המדרגה שלו.

זיו הזוהר

ל. פירוש, שבשביל עבודת ישראל בתורה ותפלה ומצות נמשכת השפע דקדושה לעולם הזה בהרחבה, והיינו רחובות.
לא. חשך נקראת מדת הדין והגבורה שהיא שורשו של יצחק.

כח. היינו שתי הספירות יסוד ומלכות, שעל יד היסוד נובע השפע למלכות, לכן נקראת ספירת היסוד מוצא מים וספירת מלכות נקראת באר.
כט. הפירוד בין הדבקים נעשה על ידי חטאים שהצדיק אבד והשפע נפסקת.

יעקב למה, שכתוב "וַעֲיַיִן יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזְקֵן", אמר לו כך הוא בודאי, "כָּבְדוּ" כתוב ולא כהו, "מִזְקֵן" כתוב, ולא מזקנו אלא מזוקן, מזוקן של יצחק מצד ההוא כבדו, ולא יוכל לראות, להסתכל כראוי, אבל לא כהו, אבל יצחק כהו ודאי מכל וכל ונעשה חשך, שהרי אז נדבק בו בחינת לילה, ונתקיים "וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה".

**מֵהִפְכַת הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי
יוצאת לדרך!**

**חוזר זמר מכריז ואומר
הלומד וחוזר מרויח וקוצר**

לומדים כך א' מספר ראשון של "זוהר השבת"
בבתיים ומקבצים סט של "זוהר השבת" במתנה

ביצד:

אנו מפקססים המבחן אליכם
אתם בבתיים ושולחים אותו לפקס: 02-9951300
לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0548-436784

**מתן שכרו בצידו
הרשב"י יושב ולומד עמו**

**כל יהודי יכול לזכות בקסט של זוהר השבת!
בחנם!**

כל רגע של למוד הזוהר הקדוש יקר מאד בעיני ה'.
כל רגע של למוד, מציל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.
יהודי יקר! כמה כח ויצמחה חבויים בך,
כל העולם תלוי בלמודי שלך, אל תרפה ידך, הזמן קצר והמלאכה מרובה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליד את כל העולם לשלום, בוא ושב בצלו של הרשב"י הקדוש.

מה עליך לעשות?
ללמוד על פי התקנון, כך א' מספר ראשון של זוהר השבת, לאחר מכן לענות נכון על שאלות הפתח,
וכך תזכה לקבל סט זוהר השבת חמשה כרכים בחנם!

לפרטים:
יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים (שם, כתבת, וטלפון) לפקס מספר 02-9951300 ונאנחנו נשלח לך את המבחן.
בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנייל, ובוחן מיחד מטעם מפעל הזוהר יבדוק את המבחן, ויתקבל את המתנה.
המקטיינים יזכו לפרטים בספרים.

י"ז ע"א

זוהר דף קמב ע"א

ברכת יעקב

"וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל וּגוֹ". אמר רבי אלעזר, בא וראה, יעקב כל מעשיו היו לשמו של הקדוש ברוך הוא, ולפיכך היה הקדוש ברוך הוא עמו תמיד ולא זזה ממנו השכינה, שהרי בשעה שקרא יצחק לעשו בנו, יעקב לא היה שם, והשכינה הודיעה לה לרבקה, ורבקה הודיעה לו ליעקב.

רבי יוסי אמר, בא וראה, אם חס ושלום בזמן ההוא היה נתברך עשו, לא היה שולט יעקב לעולם, אלא מעם הקדוש ברוך הוא היה, והכל בא על מקומו כראוי.

"לָךְ נָא אֶל הַצֹּאן וְקַח לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עִזִּים טְבִים וּגוֹ". בזמן ההוא ערב פסח היה, ונצרך לבער היצר הרע ולהשליט השכינה שהוא סוד האמונה, ועל כן עשתה שני תבשילין^[א].

רבי יהודה אמר, כאן נרמזו שעתידים בניו של יעקב להקריב שני שעירים, אחד לה' ואחד לעזאזל ביום כפור, ולפיכך הקריבה שני גדיי עזים, אחד בשביל מדרגה העליונה, ואחד בשביל להכניע מדרגתו של עשו שלא ישלוט על יעקב, ועל כן שני גדיי עזים, ומשניהם טעם יצחק ואכל.

"וַיָּבֵא לוֹ יִזְן וַיִּשֶׁת", ויבא לו יין, רמז היה מרמז שממקום רחוק קרב אליו^[א]. רבי אלעזר אמר, זה מרמז על יין ההוא שכל השמחות נמצאות בו^[א] בשביל לשמח לו ליצחק, שנצרך לשמחה כמו שנצרך שמחה לשמח צד שלו^[א] ועל כן **"וַיָּבֵא לוֹ יִזְן וַיִּשֶׁת"**.

זיו הזוהר

רעב בארץ", וכאן הביא יעקב ליצחק יין ישן שדעת זקנים נוחה הימנו לרמז לו שיקרב אליו הברכות מעולם החכמה שנקרא מקום רחוק.

לד. רבי אלעזר יבאר שרמז לו לקרב אליו הברכות מעולם הבינה דכל חדו אשתכח ביה, כי שם מקור המתקת הדינים.

לה. חדוה זו היינו ענין המתקת הדינים והגבורות על ידי אור עולם הבינה.

לב. ב' תבשילין היינו כמו שנצרך לעשות בפסח קרבן פסח וקרבן חגיגה, אחד מרמז "על סור מרע" ואחד על "ועשה טוב".

לג. ב' מיני יינות יש, זה לעומת זה, יש יין ישן צלול שדעת זקנים נוחה הימנו, ואיזה זקן זה שקנה חכמה דקדושה מעולם החכמה, ויש יין חזק שאינו צלול והוא בן יומא, והיינו חכמות חיצוניות מצד החקירה בכח הטבע כנזכר לעיל בהפסוק "ויהי

ע"ח פ

זוהר דף קמב ע"ב

מעלת יעקב

"וַתִּקַּח רַבֵּקָה אֶת בְּגְדֵי עֶשָׂו וּגו'". אלו הם הבגדים שגזל עשו מן נמרוד, והם מלבושי כבוד שהיו מן אדם הראשון ובא ליד נמרוד, ובהם היה צד נמרוד צידה, שכתוב: "הוא הָיָה גִבֹר צִיד לְפָנָיו ה'" וגו', ועשו יצא לשדה והתגר מלחמה בנמרוד והרגו, וגזל אלה הבגדים ממנו, זה שכתוב: **"וַיָּבֵא עֶשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵיפָה"**, וביארו, כתוב כאן **"וְהוּא עֵיפָה"**, וכתוב שם (ירמיהו ד'): **"כִּי עֵיפָה נִפְשֵׁי לְהַרְגִים"**, ועשו היה מטמין אותן הבגדים אצל רבקה, ובהם היה יוצא וצד צידה, וביום ההוא לא לקחם ויצא לשדה ונתעכב שם, וכאשר היה עשו לובשם לא היו מעלים ריח כלל, וכיון שיעקב לובשם אז חזרה האבדה למקומה והעלו ריח טוב, לפי שיפיו של יעקב יופיו של אדם הראשון היה, ולפיכך חזרו בשעה ההוא למקומם והעלו ריח טוב.

אמר רבי יוסי, יופיו של יעקב שהוא יופיו של אדם הראשון איך אפשר, והרי למדנו תפוח עקבו של אדם הראשון היה מכהה גלגל חמה, ואפשר תאמר שכך היה יעקב, אמר לו רבי אלעזר, ודאי שכך היה בתחלה, וטרם שחטא אדם הראשון לא היה כל בריה יכולה להסתכל ביופיו, כיון שחטא נשתנה יופיו ונשפל גובהו, ונעשה בן מאה אמות. ובא וראה, יופיו של אדם הראשון סוד הוא, שהאמונה העליונה תולה ביופי ההיא, ולפיכך כתוב: **"וַיְהִי נֶעֱם ה' עֲלֵינוּ"**, וכתוב **"לַחֲזוֹת בְּנֶעֱם ה'"**, וזהו יופיו של יעקב בודאי, והכל סוד עליון הוא.

ע"ט פ

זוהר דף קמג ע"א

החזרת הברכה לעם ישראל

"וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב גֹּשָׁה נָא וְאֶמְשָׁךְ בְּנִי". אמר רבי אלעזר, בא וראה, **"שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל ה' בְּצִרְתָּהּ לִי קִרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי"**, שירה זו אמר יעקב בשעה שאמר לו אביו **"גֹּשָׁה נָא וְאֶמְשָׁךְ בְּנִי הַאֲתָה זֶה בְּנִי עֶשָׂו אִם לֹא"**, שהרי אז היה יעקב בצרה גדולה, שנתירא שיתודע לאביו ויהיה ניכר לפניו, מה כתוב: **"וְלֹא הִפְּיָרוּ כִּי הָיוּ יָדָיו כַּיָּדַי עֶשָׂו אָחִיו שְׁעֵרֹת וַיִּבְרָכְהוּ"**, אז אמר **"אֶל ה' בְּצִרְתָּהּ לִי קִרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי"**. **"ה' הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שְׁקָר מִלְשׁוֹן רַמְיָה"**, זו היא המדרגה שעשו שורה בה שהיא שפת שקר, בשעה שהביא זה הנחש קללות על העולם, ובערמה ומרמה הביא קללות שנתקללה העולם.

בא וראה, בשעה שאמר יצחק לעשו **"וַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה לִי צִידָה"**, בה"א ג' וזה נתבאר. ויצא עשו בשביל שיתברך מיצחק שאמר לו: **"וַאֲבָרְכְּכָה לְפָנָיו ה'"**, שאילו אמר ואברככה

זוהר **זיו הזוהר**

לו. צידה הוא צירוף ציד ה', רמז שהשכינה שמקורה שם להסכים על הברכות. היא אות ה' האחרונה מהשם הוי"ה ברוך הוא תהיה

ולא יותר, היה טוב, כיון שאמר "לפני ה'", בשעה ההיא נודעו כסא הכבוד של הקדוש ברוך הוא, אמרה האם יצא הנחש מאותן הקללות וישאר יעקב בהם, בשעה ההיא נודמן מיכאל ובא לפני יעקב והשכינה עמו, וידע יצחק מזה וראה, הגן עדן שנכנס עם יעקב וברכו לפניו, וכשנכנס עשו נכנס עמו הגיהנם, ועל כן "וַיִּחַרְדּוּ יִצְחָק חֲרָדָה גְדֹלָה עַד מָאֹד", כי חשב שלא היה עשו בצד ההוא, פתח ואמר: "וְאַבְרָהָם גַּם בָּרוּךְ יְהִי", ולפיכך נודמן יעקב בחכמה ובערמה, שהביא הברכות על יעקב, שהוא כדמיון אדם הראשון, ונלקחו מן נחש ההוא שהוא שפת שקר, שהרבה שקרים אמר והרבה עניני שקר עשה, בשביל להטעות ולהביא קללות על העולם, לפיכך בא יעקב בחכמה והטעה לאביו, כדי להביא ברכות על העולם, ולקחת ממנו מה שמנע מן העולם, מדה כנגד מדה היה, ועל כן כתוב (תהלים ק"ט): "וַיֵּאָהֵב קָלְלָה וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא חָפֵץ בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ", עליו כתוב: "אָרוּר אַתָּה מְכַל הַבְּהֵמָה וּמְכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה", ונשאר בארור לדורי דורות, ובא יעקב ונטל ממנו הברכות, ומן ימי אדם נודמן יעקב לקחת מן נחש ההוא כל הברכות האלה, והוא נשאר בהקללות ולא יצא מהן.

כ' ע

זוהר בא דף לט ע"א

האם הבגדים שלבש עשיו הם הבגדים של אדם וחווה?

"וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ בְּנֵי וְגו'". אמר רבי שמעון, "וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו", משמע שאותן הבגדים היו מעלים ריח טוב, ואחר כך סר מהם ריח ההוא. עתה יש לעיין, כתוב: "רִיחַ בְּגָדָיו" וכתוב: "רִיחַ בְּנֵי", ולא אמר ריח הבגדים אלא ריח בני, אלא למדנו כיון שנכנס יעקב נכנס עמו גן עדן, ולמדנו שאותן הבגדים היו של אדם הראשון, שכתוב: "וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם", כתרגומו לבושין דיקר, והוציאם מגן עדן והיו מעלים ריח מבושם העדן.

ומה שאמרו שאלה הבגדים באו לזה עשו הרשע, שגזל אותם מן נמרוד, קשה הדבר, שאם כן הרי כתוב: "לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ", בגדים לאדם ובגדים לחוה, בגדי חוה מה נעשה בהם, ועוד שאם כן במה נקברו, התעלה על דעתך שהם עזבו והשליכו מהם זוהר עליון שנתן להם הקדוש ברוך הוא, אלא אותן הבגדים שנתלבשו בהם אדם ואשתו לא נתלבש בהם איש אחר, שבאותן הבגדים נדמו כדמיון שלמעלה. ואפשר תעלה על דעתך שהם נתלבשו מעצמם בהם, בא וראה, כתוב: "וַיִּלְבָּשֵׁם", שהקדוש ברוך הוא הלבישם, אשרי חלקם, אלא במה ביארנו "הַחֲמֹדֶת אֲשֶׁר אַתָּה בְּבֵית", החמודות, היינו בגדי מלכות ממשי וזהב, ודרך העולם לגונזם בבשמים וריח טוב לכבוד הלוֹבֵשִׁם.

בא וראה, "וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו" בתחלה, וכשהרגיש אמר: "רְאֵה רִיחַ בְּנֵי", שידע שבו תולה הדבר ובעבורו עולה הריח, "כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכוּ ה'", וכי מאין ידע יצחק ריח שדה אשר ברכו ה', אלא שני ענינים יש בזה והכל אחד, שכתוב: "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹנֵי בִשְׂדֵה לְפָנוֹת עָרְב", וכי לא היה לו בית או מקום אחר להתפלל, אלא אותו השדה היה אשר קנה אברהם סמוך למערה, שכתוב: "הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת", ובשעה שהיה יצחק נכנס אליו ראה השכינה עליו, ועלה ריח עליון קדוש, ולפיכך היה מתפלל שם וקבעו לתפלתו.

כ"א פ

זוהר דף קמב:

הריח העיד שיעקב ראוי לברכה

רבי אלעזר אמר, "וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו", שכיון שהלבישם יעקב העלו ריח טוב באותה השעה, וטרם שהריח ריח בגדיו לא ברכו, שהרי אז ידע שראוי הוא להתברך, שאם לא היה ראוי להתברך, לא היו מעלים כל כך ריח קדוש עמו, זה שכתוב: "וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ, וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכּוּ ה'". "ויאמר", דבר סתום הוא, יש מפרשים שהשכינה אמרה, ויש מפרשים שיצחק אמר.

הגן עדן של הצדיקים

"כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכּוּ ה'". איזו שדה, זה שדה התפוחים^[ל] שדה שהאבות העליונים תומכים אותו ומתקנים אותו, (קדושים פ"ד). רבי אבא אמר, "וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכּוּ ה'", משמע שנכנס עם יעקב הגן עדן, שהוא שדה התפוחים הקדושים, וכי איך היה יכול הגן עדן לכנוס עמו, הלא הגן עדן כמה גדול הוא ברחבו ובארכו, כמה מיני היכלות עליונים קדושים, מדרגות על מדרגות, מדורים על מדורים יש שם, אלא גן אחר עליון קדוש יש לו להקדוש ברוך הוא, ואותו הגן הוא חמדתו ונדבק בו, ואינו נשמר אלא בשביל הקדוש ברוך הוא בלבדו שהוא נכנס בו^[ל] וזאת הנחיל הקדוש ברוך הוא שיהיה נמצא תמיד עם הצדיקים, וכל שכן שיהיה נמצא בו ביעקב, וזאת הזמין לו הקדוש ברוך הוא ליכנס עמו לעזור לו.

כ"ב פ

זוהר ויחי דף רכז ע"ב

בבגדו של יעקב היה ריח של עולם הבא

רבי יהודה אמר, "וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ", בגדיו, בגדי עשו צריך לומר, שהרי לא שלו היו, אלא של עשו היו אותן הבגדים, שכתוב: "וַתִּקַּח רַבֵּקָה אֶת בְּגָדֵי עֵשָׂו בְּנֵה הַגָּדֹל

זיו הזוהר

לו. היינו הגן עדן מקום משכן הנשמות הקדושות לח. פירוש, בחצי הלילה להשתעשע עם שנמשלו לתפוח כנוצר במסכת שבת מפני מה נשמות הצדיקים, והכונה בזה ענין היחוד נמשלו ישראל לתפוח וכו'. הקדוש.

הקמדת", אלא כך ביארנו וירח, כלומר הביט הלאה וירח ריח בגדיו של עולם הבא, אז ברכו, ועל זה כתבו: "רָאָה רִיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכּוֹ ה'", זהו שדה התפוחים הקדושים, אמר הואיל שזכית באותן מלבושי כבוד, "וַיִּתֵּן לָהֶם הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם", איך נשמע[לט] לפי שבשדה התפוחים הקדושים ההוא נוטף טל בכל יום ממקום ההוא שנקרא שמים.

פס"ג

זוהר ויחי דף רכח.

תחילה יש לברך לה' ולאחר מכן את האחרים

רבי אלעזר אמר, בא וראה, בשעה שברך יצחק ליעקב, לא ברכו עד שברך להקדוש ברוך הוא בתחלה, וכיון שברך להקדוש ברוך הוא בתחלה, ברכו ליעקב, מניין זאת, שכתוב: "וַיֹּאמֶר רָאָה רִיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכּוֹ ה'", כאן נמצא ברכה להקדוש ברוך הוא, שכתוב: "אֲשֶׁר בְּרָכּוֹ ה'", נתברך השדה בקיום הברכות[מ], ואחר זה כתוב: "וַיִּתֵּן לָהֶם הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם", שכיון שאותו השדה נתקיים בקיום הברכות, מיד ברכו "וַיִּתֵּן לָהֶם הָאֱלֹהִים", סוד שדה ההוא הוא שיוצאות ממנו ברכות לעולם, לאחר שהוא נתקיים בברכות.

פס"ד

זוהר יתרו דף פג

ברכת תחית המתים

"וַיִּתֵּן לָהֶם הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וגו'". אמר רבי שמעון, ברכו בברכה, שעתידיים בניו של יעקב להחיות בטל השמים ההוא לעתיד לבוא, שכתוב: "וַיִּתֵּן לָהֶם הָאֱלֹהִים", לך ולא לאחר, מטל השמים, שבו עתידיים המתים להחיות לעתיד לבוא.

פס"ה

זוהר דף קמג.

הברכות של יעקב מעולות משל עשיו

רבי אלעזר אמר, "וַיִּתֵּן לָהֶם הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם ומִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ", הרי זה מלמעלה ומלמטה בחבור אחד. "ורב דגן ותירש", ככתוב (תהלים ל"ז): "נִעַר הָיִתִּי גַם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֶם", בא וראה, זה המקרא שרו של עולם אמרו וכו', ולפיכך אמר: "ורב

זיו הזוהר

לט. פירוש, איזה משמעות ושייכות יש לטל השמים עם ריח אותן מלבושי כבוד. השם אלהים להשפיע בה שפע ברכה, ועל מ. רמז השדה כאן היינו מדת המלכות ידי זה יוכל להיות אחר כך ויתן לך הנקראת בהשם אלהים, ואשר ברכו ה', היינו האלהים.

דָּגַן וְתִירֵשׁ^[מא]. "יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים", בזמן שימשיל שלמה המלך בירושלים, שכתוב (דברי הימים ב' ט'): "וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ וְגו' מְבִיאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ וְגו'". "וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֲמִים", בזמן שיבוא מלך המשיח, שכתוב: "וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כָּל מַלְכִים". רבי יהודה אמר הכל מוסב על הזמן שיבוא מלך המשיח, ככתוב: "וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כָּל מַלְכִים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ".

"הוּהוּ גְבִיר לְאֲחִידָה". הוה ולא אמר היה או תהיה, אלא זה סוד עליון של האמונה שאלה האותיות הן סוד האמונה^[מב] ה למעלה, ו באמצע, ה אחר כך, ולפיכך אמר: "הוּהוּ גְבִיר לְאֲחִידָה", למשול עלום ולהכניעם בזמן שיבוא דוד המלך.

רבי יוסי אמר, הכל מוסב על הזמן שיבוא מלך המשיח, שהרי לפי שעברו ישראל על דברי התורה, אז "וּפְרָקֶתָ עָלוּ מַעַל צְוֹאֲרָךְ"^[מג]. עוד אמר רבי יוסי כל אלה הברכות מצד חלקו של יעקב היו, ומשלו לקח, ואלה הברכות היה מבקש יצחק לברך את עשו, ולפיכך עשה הקדוש ברוך הוא וגרם לו ליעקב שיקח משלו.

בא וראה, בשעה שהנחש ההוא הביא קללות על העולם ונתקללה הארץ, מה כתוב, "וּלְאָדָם אָמַר כִּי שְׂמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וְגו' אַרְוֶהָ הָאֲדָמָה בְּעִבּוֹרְךָ וְגו'", שלא תהיה עושה פירות ותבואות כראוי, כנגד זה "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ". "בְּעִצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה", כנגד זה "מִטַּל הַשָּׁמַיִם". "וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ", כנגד זה "וְרֹב דָּגָן וְתִירֵשׁ". "בְּזַעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם", כנגד זה "יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֲמִים", שהם יעבדו הארץ ויחרשו בשדה, כמו שכתוב (ישעיהו ס"א): "וּבְנֵי יֶגֶר אַפְרִיכֶם וְכַרְמֵיכֶם", והכל לקח יעקב זה כנגד זה ומשלו לקח, והקדוש ברוך הוא גרם לו ליעקב שיקח אותן הברכות להתדבק במקומו וחלקו, וגם עשו יתדבק במקומו וחלקו.

אמר רבי חזקיה, והלא אנו רואים שמשמני הארץ וטל השמים אותן הברכות לקח עשו אחר כך, כמו שכתוב: "הֲיֵנָה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשָׁבָךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מְעַל", אמר רבי שמעון אין זה כזה ולא זו כזו, כמה הן מחולקות המדרגות, ביעקב כתוב: "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים", ובעשו כתוב: "יִהְיֶה"^[מד]. ביעקב כתוב: "מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ", בעשו כתוב: "מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" "וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מְעַל"^[מה] הרי שאין זו כזו, והמדרגות מחולקות כמה וכמה, לפי שבזו של יעקב כתוב: "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם", זה טל העליון שנמשך מעולם היותר עליון שנקרא טל השמים, השמים שלמעלה, טל שנמשך במדרגה של שמים, ומשם לשדה

זוהר

כדרך הנותן להמקבל מיד ליד, משאין כן יהיה, היינו בהסתרת פנים בדרך מקרה וטבעית.
מה. הנה העיקר תמיד מוקדם להטפל, לכן בברכת יעקב כתוב קודם השפעת השמים העליונים מדרגות רוחניות, ואחר כך כתוב ומשמני הארץ לטפל, ובברכת עשו כתוב להיפוך, וגם נתוסף בברכת עשו תיבת מעל פירוש השמים שהוא ממעל לראשנו ולא גבוה יותר ובברכת יעקב כתוב השמים סתם, והיינו השמים שלמעלה מעלה.

מא. פירוש, שגם שרו של עולם יסכים להמשיך אליו הברכות.
מב. ברכו שהאותיות היה מן השם הו"ה ברוך הוא תהיינה כסדרן, ועל ידי זה יומשך אליו ולכל ישראל בניו שפע ברכה וחסדים, כי אם האותיות אינן כסדרן מורה על גבורה.
מג. אם כן אין הברכות מתקיימות בודאי בזמן הגלות.
מד. ויתן לך אלהים היינו בהארת פנים דקדושה

תפוחים הקדושים. "וּמְשִׁמְנֵי הָאֲרָץ", זו ארץ החיים שלמעלה. "וירשנה" בארץ שלמעלה ובשמים שלמעלה, ולעשו כאן בארץ שלמטה וכאן בשמים שלמטה, יעקב למעלה למעלה, עשו למטה למטה. ועוד שיעקב הוא למעלה ולמטה, ועשו למטה, ואף על פי שכתוב: "וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְיֶד וּפְרֻקֶתָ עָלוּ מֵעַל צְוֹאֲרֶךְךָ", היינו, מזו שבכאן למטה, אבל למעלה כלל לא, שכתוב: "כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ".

בא וראה, בשעה שהתחילו לקחת הברכות שלהם יעקב ועשו, לקח יעקב חלקו למעלה, ועשו לקח חלקו למטה, רבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא אמר לרבי אלעזר, כלום שמעת מאביך למה לא נתקיימו הברכות שברך יצחק ליעקב, ואותן הברכות שברך יצחק לעשו נתקיימו כלן, אמר לו כל אותן הברכות מתקיימות, וכן ברכות האחרות שברך הקדוש ברוך הוא ליעקב, אבל יעקב לקח מיד למעלה, ועשו לקח למטה. ואחר כך כשיקום מלך המשיח, יקח יעקב למעלה ולמטה ויהיה נאבד עשו מהכל, ולא יהיה לו חלק ונחלה וזכר בעולם, כמו שכתוב (עובדיה א'): "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֵשָׂו לְקֶשׁ וּגוֹ", לפי שיהיה נאבד עשו מהכל, ויעקב ינחל שני עולמות, עולם הזה ועולם הבא, ועל אותו הזמן כתוב: "וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרַע עֵשָׂו וְהִיטָה לָהּ הַמְּלוּכָה", ובזמן ההוא יקח מכל העמים המלכות, ותהיה הכל שלו, שכתוב: "וְהִיטָה לָהּ הַמְּלוּכָה", לו בלבדו, כמו שכתוב: "וְהָיָה ה' לְמִלְכָּךְ עַל כָּל הָאֲרָץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי ה' אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד".

סו כ"ו ע

זוהר דף קמג ע"ב

השכינה עם יעקב

"וְהָיָה אֵךְ יִצְחָק יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו". רבי שמעון אמר, "אֵךְ יִצְחָק יַעֲקֹב", שתי יציאות הללו למה, אלא אחת של השכינה ואחת של יעקב, שהרי כשנכנס יעקב נכנסה השכינה עמו, ולפי השכינה נתברך, שיצחק היה אומר הברכות והשכינה היתה מודה לו עליהן, וכשיצא יעקב יצאה השכינה עמו, זה שכתוב: "אֵךְ יִצְחָק יַעֲקֹב", שתי יציאות ביחד.

"וְעָשׂוֹ אָחִיו בָּא מִצִּידוֹ", מן הציד לא כתוב אלא מצידו, שהוא ציד שלו, שלא היתה בו ברכה, ורוח הקודש צועק ואומר (משלי כ"ג): "אֵל תִּלְחֶם אֶת לֶחֶם רַע עֵינִי".

❧ כ"ז ❧

זוהר דף קמד ע"א

הדרך ארץ של יעקב - העזות של עשו

"וַיַּעַשׂ גַם הוּא מַטְעָמִים וּגו' יָקָם אָבִי". דבורו היה בעזות ברוח גבוה, דבור שאין בו טעם, "יָקָם אָבִי", בא וראה, מה בין יעקב לעשו, יעקב אמר בבושה לפני אביו ובהכנעה, מה כתוב: "וַיָּבֵא אֶל אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי", מה בין זה לזה, אלא שלא רצה להבעית לו, לכך דבר בלשון תחנונים. "קום נָא שָׁבָה וְאָכְלָה מִצִּידִי", ועשו אמר "יָקָם אָבִי", כאלו אינו מדבר עמו לנוכח.

עשיו הוא כח הגיהנום והקללה ויעקב כח הגן עדן והברכה

בא וראה, בשעה שנכנס עשו נכנס עמו גיהנם, ויצחק היה נבהל ונפחד, שכתוב: "וַיִּחַרְד יִצְחָק חֲרָדָה גְדֹלָה עַד מָאֵד", מה עד מאד, אלא שלא היה פחד ואימה גדולה שנפל על יצחק מיום שנברא, ואפילו בשעה שהוא שנעקד יצחק על גבי המזבח וראה הסכין עליו, לא נודעזע כמו בשעה זו שנכנס עשו, וראה גיהנם שנכנס עמו, אז אמר: "בְּטָרִם תָּבוֹא וְאֶבְרַכְהוּ גַם בְּרוּךְ יְהִי", לפי שראה שהשכינה הסכימה על אותן הברכות.

דבר אחר, כשאמר יצחק "וְאֶבְרַכְהוּ", יצא קול ואמר: "גַם בְּרוּךְ יְהִי", וכשבקש יצחק לקלל ליעקב, אמר לו הקדוש ברוך הוא, יצחק, לעצמך אתה מקלל, שהרי כבר אמרת לו

"אֲרִיךְ אַרְוֵר וּמְבָרְכֶיךָ בְּרוּךְ".

בא וראה, כולם הסכימו על אותן הברכות, עליונים ותחתונים, ואפילו זה החלק שהוא גורלו של עשו הודה עליהן וברכו, מניין, שכתוב: "וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר, וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁלַחְךָ כִּי אִם בְּרַכְתִּי", כי אם בְּרַכְתִּי, כי אם תְּבָרַכְנִי צֵרִיךְ לומר, מה כי אם ברכתני, אם תודה לי על אותן הברכות שברכני אבי, ולא תהיה מקטרג לי בשבילך, מה כתוב: "וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ שֵׁם", מהו ויברך אותו שם, שהודה לו על כל הברכות שברכו אביו.

❧ כ"ח ❧

זוהר דף קמד ע"ב

מידה כנגד מידה

"וַיִּחַרְד יִצְחָק חֲרָדָה גְדֹלָה עַד מָאֵד וַיֹּאמֶר מִי אַפּוֹא". מהו מי אפוא, מי הוא זה צריך לומר, אלא מי אפוא שעמדה השכינה שם כאשר ברך יצחק ליעקב, ועל זה אמר מי אפוא,

מי הוא שעמד כאן והסכים על אותן הברכות שברכתי אותו, ודאי גם ברוך יהיה, שהרי הקדוש ברוך הוא הסכים באותן הברכות. רבי יהודה אמר, "וַיִּחַרְדּוּ יִצְחָק חֲרָדָה גְדֹלָה", מהו גדולה, כתוב כאן גדולה, וכתוב שם (דברים י"ח): "וְאֵת הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְגו'". שנכנס עמו גיהנם. "עַד מָאֵד", מהו עד מאד, כתוב כאן מאד, וכתוב שם "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד", זה מלאך המות. אז אמר מי אפוא.

ובשביל חרדה ההיא שהחריד יעקב ליצחק אביו, נענש יעקב בעונש של יוסף, שחרד חרדה כזו בשעה שאמרו לו זאת מצאנו, יצחק אמר: "מִי אֶפֹא", ובאִיפֵה נענש יעקב, שכתוב: "אִיפֵה הֵם רַעִים", ושם נאבד יוסף ונענש יעקב, ואף על פי שהקדוש ברוך הוא הסכים על ידו באותן הברכות, הוא נענש כל עונש ההוא.

כ"ט

זוהר דף קמה ע"א

הדמעות של עשיו

"כְּשִׁמְעַע עֵשׂוֹ אֵת דְּבָרֵי אָבִיו וְגו'". אמר רבי חייא, כמה רעות גרמו אותן הדמעות, שבכה והוציא עשו לפני אביו בעבור שיתברך ממנו, לפי שהיה מחשיב דברי אביו ביותר, "הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב", קרא שמו זה שקרא לו, הוציא ניצוץ של רוק בדרך בזיון, הכי נקרא שמו לא כתוב, אלא קרא שמו.

הבכורה והברכה

"וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פַעַמִּים". מהו זה, וַיַּעֲקֹבֵנִי פַעַמִּים צָרִיךְ לוֹמַר, אלא שתיבה אחת נאמרה על שני אופנים, בכור"תי נהפכה לו פעם אחר על ברכ"תי, זה הוא שתי פעמים, בכרתי לקח, והנה עתה הפך התיבה ולקח ברכתי.

עשיו מקבל את הממשלה בגלות

"הֵן גָּבִיר שְׁמֹתָיו לָךְ וְגו'". ולך אפוא מה אעשה בני, ולך אפוא, אין עומד כאן מי שיסכים עליך, מה אעשה בני, אז ברכו בעולם הזה, נסתכל במדרגתו ואמר: "וְעַל חֲרָבָה תַחֲיֶיהָ", שהרי כך ראוי לך לשפוך דמים ולעשות מלחמות, ועל זה אמר: "מָה אֶעֱשֶׂה בְנִי". רבי אלעזר אמר, "וּלְכֶה אֶפֹא מָה אֶעֱשֶׂה בְנִי", כיון שאמר וּלְכֶה, למה בני, אלא אמר לו וּלְכֶה אֶפֹא מה אעשה, שאתה בדין ובחרב ובדם אני רואה אותך, ולאחריך אני רואה בדרך שלום, אלא בני, בני ודאי, אני גרמתי לך לפי שאתה בני^[מ], ועל כן: "וְעַל חֲרָבָה תַחֲיֶיהָ וְאֵת אָחִיךָ תַעֲבֹד", ועדיין לא נתקיים, שהרי לא עבד עוד עשו ליעקב, לפי שיעקב לא היה מבקש אז הברכות, והוא חזר וקרא לו אדני כמה פעמים, לפי שהסתלק למרחוק והעלה הברכות לסוף הימים כמו שאמרנו.

זיו הזוהר

מו. שהוא תולדה של פסולת וזוהם שנמשך מן מדת הדין.

ל"ח

זוהר לך דף צה ע"ב

שדי הוא כח הברכה

"וְאֵל שְׁדֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ וְיִפְרֹךְ וְיִרְבֶּךָ וּגו'". למה הזכיר אל שדי, אלא הוא השם שהברכות יוצאות ממנו, הוא המושל על כל כתרים התחתונים, וכולם מאימתו מפחדים ומזדעזעים.

ל"א

זוהר דף קמו.

יעקב שמר את ג' הברכות לעתיד לבוא

אמר רבי יוסי, בא וראה, כמה ברכות נתברך יעקב, אחד של אביו על ידי ערמה ההוא והרויח כל אותן הברכות, ואחד של השכינה שברכו הקדוש ברוך הוא כאשר בא מלבן, שכתוב ויברך אלהים את יעקב, ואחד שברכו מלאך ההוא הממונה של עשו, ואחד ברכה אחרת שברכו אביו כאשר הלך לפדן ארם, שכתוב: **"וְאֵל שְׁדֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ וּגו'".** ובזמן ההוא שראה יעקב את עצמו בכל אותן הברכות, חשב באיזה ברכה מהן אשמש עתה, אמר בזו החלושה מהן אשמש עתה, ואיזה היא, זו האחרונה שברכו אביו, ואף על פי שהיא חזקה, אמר אין היא חזקה בממשלת עולם הזה כברכה הראשונה, אמר יעקב אקח עתה ברכה זו ואשמש בה, ואסלק כל ברכות האחרות לזמן שיצטרכו לי ולבני אחרי, מתי, בזמן שיתאספו כל העמים להאביד בני מן העולם, שכתוב: **"כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֶם"**, **"סְבֻנִי גַם סְבֻנִי וּגו'"**, **"סְבֻנִי כְדְבוּרִים וּגו'"**, הרי כאן ג' צרות נגד ג' ברכות הנשארות: א', אותן ברכות הראשונות של אביו. ב', אותן הברכות שברכו הקדוש ברוך הוא. ג', אותן הברכות שברכו מלאך ההוא. אמר יעקב לשם הן נצרכות, לנגד המלכים וכל העמים שבעולם, ואסלק אותן לשם, ועתה נגד עשו די לי בזו. משל למלך שהיה לו הרבה חילות גבורים, הרבה שרים מגירי מלחמה, להתגר מלחמות העתידות להתעורר נגד מלכים גבורים להתגר בהם מלחמה, בתוך כך שמע שבאו גזלנים ורוצחים, אמר אלה שומרי השערים ילכו שמה, אמרו לו מכל החילות שלך אין אתה שולח שמה אלא אלה, אמר נגד גזלן ההוא די להלחם באלה, שהרי כל מחנותי ושרי מלחמה אסלק נגד אותן מלכים הגבורים ביום המלחמה, אף כך אמר יעקב, לנגד עשו די לי עתה בברכות האלה, אבל לזמן ההוא שיצרכו בני להלחם נגד כל מלכים ושרים שבכל העולם אסלק שאר הברכות, שכאשר יגיע זמן ההוא יתעוררו אותן הברכות מכל הצדדים, ויתקיים העולם על קיומו כראוי.

רבי חייא אמר, כך נשמע מכאן, שכתוב (ישעיהו י'): **"שָׁאֵר יָשׁוּב שְׁאֵר יַעֲקֹב"**, אלה ברכות האחרות שנשארו, וכתוב (מיכה ה'): **"וְהָיְתָה שְׂאֵרִית יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקִרְבַּ עַמִּים רַבִּים וּגו'"**, שארית יעקב, אלה ברכות האחרות שנשארו, בגוים בקרב עמים רבים, בגוים כלם ולא בעשו בלבדו, יהיו **"כְּטַל מֵאֵת ה' כְּרִבְבִּים עָלַי עֹשֵׁב אֲשֶׁר לֹא יִקְוֶה לְאִישׁ וְלֹא יִחַל לְבַנִּי אָדָם"**, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

ל"ב

זוהר אמור דף צט ע"ב

רועה הנאמן

ענין יעקב ועשיו רומז על מלחמת עם ישראל עם היצר הרע

"וַיְהִי כִּי זָקַן יַצְחָק וַתְּכַהֵן עֵינָיו מִרְאֵת". ביום של ראש השנה יוצא יצחק בלבדו, וקורא לעשו להטעים לו תבשילין של כל העולם, כל אחד לפי דרכו, שהרי בשעה ההיא "וַתְּכַהֵן עֵינָיו מִרְאֵת", שיצא ממנו מי שמחשיך פני הבריות, ונפרש ושוכב על מטה של דין, וקורא לעשו ואומר, "וְצוּדָה לִי צִידָה וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים... וְהִבִּיאָה לִי וְאֶכְלָה", ורבקה אמרה על יעקב בנה חמדת נפשה, בנה האהוב שנמסר לה מיום שנברא העולם, ופוקדת עליו שיתעורר הוא באותן המטעמים שלו, ויעקב נתעורר מלמטה מתלבש בתפלות ובתחנונים, "וְהִקְלָ קוֹל יַעֲקֹב", בקול שופר העולה למעלה, ונתעורר יעקב אליו ומתקרב אצלו, "וַיִּגָּשׁ לוֹ וַיֹּאכֶל", ונכלל זה בזה, כיון שנכלל עמו ויבא לו יין, זה יין דמשומר, יין שהוא שמחת הלב, סוד עולם הבא, אז "וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו", תפלות ותחנונים העולים "וַיִּבְרַכְהוּ", נח הרוגז והלב שמח והכל הוא רחמים, כיון שיצחק נכלל ביעקב, כל אותן המחנות והגבורים ובעלי רוגז שהוכנו לעשות דין, נפרדו ואין נמצאים שם, וישראל יוצאין מן הדין בשמחה ובברכות. "וַיְהִי אַךְ יָצָא יַצְאָה יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יַצְחָק אָבִיו", ביום הזה בשמחה ובברכות עליונות.

"וְעֵשָׂו בָּא מִצִּידוֹ", נושא משאות מן מעשי העולם. "וַיַּעַשׂ גַּם הוּא מִטְעָמִים", חורף לשונו לטעון טענות, מכין עדים ויבא לאביו "וַיֹּאמֶר... יָקָם אָבִי", יתעורר בדין ויאכל כמה מעשים רעים מכל העולם אשר מצאתי. "וַיִּחַדֵּר יַצְחָק חֲרָדָה גְדֹלָה עַד מָאֵד", שהרי אינו יכול להפרש מכללו של יעקב שהוא בשמחה, "וַיֹּאמֶר מִי אֲפֹא הוּא הִצֵּד צִיד" בכמה תפלות ותחנונים, "וְאֶכֶל מִכָּל בְּטָרִים תָּבוֹא וְאֶבְרַכְהוּ גַם בְּרוּךְ הִיָּה", "כִּשְׁמַעַ עֵשָׂו אֶת דְּבָרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צָעָקָה וְגו'", שרואה כי צידו לא פעל כלום, עד לאחר שאמר לו "הִנֵּה מְשַׁמְנֵי הָאָרֶץ הִיָּה מוֹשְׁבָךָ", אלה הגבורים והחילות של שאר העמים, וזה קשה לו מן הכל "וַיִּשְׁטַם עֵשָׂו אֶת יַעֲקֹב" ללכת אחריו ולקטר לו תמיד, ויעקב הולך באלה הימים שבין ראש השנה ליום הכפורים, ובורח להנצל ממנו, שב בתשובה, וישם את נפשו בצום, עד שבא יום כפור, אז ידע ישראל שעשו בא ועמו ארבע מאות איש, כלם מקטריגים המוכנים לקטר גלם, מיד "וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצְרָ לוֹ", ומרבה בתפלות ובתחנונים, "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אֲבָרְכֶם וְגו'", עד שנוטל עצה ואומר, "כִּי אָמַר אֲכַפְרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה הַהִלְכָת לְפָנָיו" "וַיִּשְׁחַח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה וְגו'", "עֲזִים מְאֵתִים וְתִישִׁים עֲשָׂרִים וְגו'", "גְּמָלִים וְגו'", כך הוא צד שלו גמלים, היינו נחש כמין גמל, שבשעה שפתה סמאל לאדם וחווה, היה רוכב על נחש כמין גמל, והיינו שלמדנו מי שרואה גמל בחלום, מיתה נקנסה עליו מלמעלה והנצל ממנה, ואז חזר עשו להיות אפטרופוס ליעקב, אבל יעקב אינו רוצה לא דובשו ולא עוקצו, ואומר לו "יַעֲבֹר נָא אֲדָנִי לְפָנָי עֲבָדוֹ", אז "וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדִרְכוֹ", מתי בשעת נעילה, שהרי נפרד מעם הקדוש, והקדוש ברוך הוא מוחל לעונותיהם ומכפר עליהם, כיון שהמקטר הוא

הולך במתנה ההיא ונפרד מהם, מבקש הקדוש ברוך הוא לשמח עם בניו, מה כתוב, "וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּהּ וַיָּבֵן לּוֹ בַּיִת וְגו'", "עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סִכּוֹת", כיון שישבו בסכות הרי ניצלו מן המקטרג, והקדוש ברוך הוא משמח עם בניו, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

מפעל הזוהר העולמי "קול הרשב"י"

נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש - 0548436784

ערכת המגן הטובה ביותר, וביטול איום הטילים מעל עם ישראל

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי - הודעה משמחת לכלל ישראל

תורת הזוהר בלשון הקודש

שמעו ותחי נפשכם!

לימוד וסיום כל "הזוהר הקדוש" בשלוש שנים!!!

היום אם בקולו תשמעו, ובזוהר תקראו, קול הטילים לא תשמעו, את המשיח תראו. על ידי שילמדו זוהר הקדוש עם פירוש 24 שעות ביום יהיה שנה הזו שנת הגאולה

דקות בכל יום ולגמור את כל ספר הזוהר בשלוש שנים. כל אב יכול להושיב את בניו מגיל שידועים לקרוא, וישמעו ויקראו כל יום 20 דקות יחד עם הדיסק, ובכך תוך שלש שנים יעשו סיום לכל הזוהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י ז"ע: אמר להם רבי שמעון: קשיה קרוב לימות המשיח אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסמרות של החכמה ולקצת על ידו קאים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל (זוהר הקדוש פרשת וַיֵּאָרָא דף ק"ח).

התכנית מתנהלת על ידי "מפעל הזוהר העולמי", מיסודו של ב"ק האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גרוס שליט"א בשיתוף עם המגיד שיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א.

הדיסקים ניתן להשיג בעז"ה אצל מגיד השיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א, טלפון: 054-4577956 וב"מפעל הזוהר העולמי".

כל השיעורים ניתן לשמוע גם בטלפון "קול הרשב"י" 0722-990055 ובטלפון "קול הזוהר": 0722-990044, וכן ניתן להשיג כל ספרי הזוה"ק ב"מפעל הזוהר העולמי" רחוב נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 02-9951300 / 058436784

ברוך שהיינו וקיימנו זמן הזה לגמור הפרויקט העולמי הגדול, את השיעורי הזוהר בלשון הקודש מיוחד למלמדים, לילדים, זקנים עם נערים, - כל ספר הזוהר הקדוש:

תורת הזוהר הקדוש 780 שיעורים - תיקוני זוהר 125 שיעורים - זוהר חדש 157 שיעורים - ס"ה 1062 שיעורים ב-50 דיסקים. - ב-50 דיסקים אתה רוכש את כל תורת הזוהר הקדוש, כל הזוהר שיש בעולם. יכולים לשמוע בבית, בדרכים.

תכנית עולמית ללימוד ולסיום זוהר הקדוש בלשון הקדוש, בשלוש שנים, בשמיית סידרת דיסקים, בלשון קלה ונעימה.

הסדרה מחולקת לחמישים דיסקים, כל שיעור באורך 20 דקות, כל דיסק יכול 30 שיעורים ובסך הכול 1062 [אלף ששים ושתיים] שיעורים. בכך יהיה ניתן בקלות לשמוע ולסיים כל הזוהר הקדוש אף בדרכים ובנסיעה, וכד'.

מתנה כל בית המדרש גם כשאינו להם מגיד שיעור יכולים ללמוד יחד את סדר הזוהר המחולק לשלוש שנים מתוך הסט החדש הנדפס בעשרה כרכים עם ביאור בצד, (סט של 10 כרכים מסובסד 130 ש"ח) ובאותו זמן לשמוע [בדיסק] את השיעור במשך 20

לימדו ושמעו בזוהר כל רגע, למנוע חבלי משיח וכל פגע, כהבטחת משה רבנו לרשב"י, ובדא יפקון מגולותא. מהיום, כל ילד קטן מגיל 7 יכול לגמור את כל ספר הזוהר הקדוש [פעמיים לפני הבר מצוה] ולזכות להיות אחד מבני עלייה מרואי פני המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אשרי יולדתו!!! גם יזכה וימלך המשיח יראה באצבעו ויאמר "בזכותך הגעת".

ניתן ללמוד מתוך הזוהר הקדוש שיצא כעת לאור (חודש טבת תשע"א) ב-10 כרכים מחולק לשלוש שנים, (ניתן לקבל במפעל הזוהר העולמי, וגם אצל "מכלת דוד" רחוב השומר 74 בני ברק במחיר מסובסד, וכן במוקדים - כמפורסם ב"ערכה של שעה").

בואו ונקיים את התקנה של הצדיק הקדוש המקובל רבי יצחק אלפיה לגמור הפרד"ס לכה"פ פעם אחת בחיים ושהקב"ה יזרו את גאולתנו בחסד וברחמים, וקהבצת הרשב"י (נשא קכ"ד) דבדא יפקון מן גלותא וברחמי. בסיום הזוהר יחולקו חינם ספרים "זוהר השבת", "זוהר חק לישראל", ועוד הרבה ספרים על הזוהר הקדוש כל הילדים המתחילים ללמוד את סדרי הזוהר אחרי 30 יום יקבל כבר מתנה הסט הראשון זוהר השבת 5 כרכים ו זוהר חק לישראל 5 כרכים.

כל אחד שמתחיל ללמוד נא לשלוח לנו בפקס, כדי להכין את הספרים, כי המספר מצומצם, וכל הקודם זוכה. מפעל הזוהר העולמי, סניף לפרטים ולהצטרפות: 0548-436784 - פקס: 02-9951300

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המוזות הפסולות¹, **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל². **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפסו ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אוהרת זמן קריאת שמע ותפלה³. **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות⁴. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה⁵, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשל"ד, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפסו גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת⁶. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור⁷, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארצה"ב⁸, **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. בשנת תשמ"ג שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ו** - 2006 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמח"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', **קובץ ספרי ארץ ישראל** - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', **קובץ ספרי כשרות** - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', **קובץ ספרי שחיטה** - 26 חל', **קובץ ספרי ניקור** - 33 חל', **קובץ ספרי שמירת שבת** - 18 חל', **קובץ ספרי מקוואות** - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', **קובץ ספרי סת"ם** - 22 חל', **קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ** - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניינת אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזהר" - 5 חל', "זהר השבת" - 5 חל', "זהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זהר היומי" - 6 חל', "זהר היומי" - 12 חל', **זהר עם פירוש הסולם**, **זהר היומי** - 70 חל', "זהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים והזכויות על הזהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפני מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי מדרשות וכנסיות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחו"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזהר" לשמיעה של הזהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיק דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביד הרצאות בכל רחבי הארץ.

מפעל הזהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 0548436784

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.